

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	วาทกรรมความรู้ในงานเขียนของกฤษณมูรติ
ผู้เขียน	นายปิยณัฐ ประถมวงษ์
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ปรัชญา)
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์จรรณี วงศ์ละคร

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเรื่องความรู้และการแสวงหาความจริงตามทัศนะของกฤษณมูรติ และเพื่อแสดงให้เห็นว่าความรู้ในงานเขียนของกฤษณมูรติเป็นวาทกรรมตามแนวคิดของมิเชล ฟูโกต์ โดยการมองงานเขียนว่าเป็นตัวบทที่เกิดจากกระบวนการประกอบสร้างตัวตนและความหมายให้กับสรรพสิ่งต่างๆ โดยมีลักษณะเป็นชุดของความคิดที่แฝงเร้นด้วยอิทธิพลและอุดมการณ์ของสังคม

ผลการศึกษาพบว่า กฤษณมูรติแบ่งความรู้ออกเป็น 2 ระดับ คือ 1) ความรู้ที่ครอบงำ ซึ่งเป็นความรู้ตามจารีตที่เกิดจากการพึ่งพา ครู พ่อแม่ สังคม ศาสนา วิทยาศาสตร์หรือแม้กระทั่งความรู้ใดๆ ทั้งปวง และ 2) ความรู้ในระดับปัญญา กล่าวคือ สัจจะแห่งการดำรงอยู่อย่างไร้อัตตา และเป็นอิสระจากความรู้ที่ครอบงำ สัจจะดังกล่าวสามารถเข้าถึงได้ด้วยการหยั่งรู้โดยปัญญาด้วยตนเอง

แม้ปรากฏการณ์เบื้องหน้าของงานเขียนจะกล่าวถึงการแสวงหาความจริงอย่างเป็นอิสระจากความรู้ที่ครอบงำ แต่เมื่อใช้กรอบวาทกรรมของมิเชล ฟูโกต์ มาสำรวจหาสิ่งที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังงานเขียน พบว่า มีภาคปฏิบัติการของวาทกรรมที่ประกอบสร้างความหมายขึ้นมาภายใต้วาทกรรมวิทยาศาสตร์สมัยใหม่และวาทกรรมเซดซุตะวันออก แนวคิดเรื่องความรู้และการแสวงหาความจริงในทัศนะของกฤษณมูรติจึงมิใช่ความรู้ที่เป็นอิสระจากความรู้ที่ครอบงำ หากแต่ตกอยู่ภายใต้วาทกรรมดังกล่าวซึ่งปะทะ ขับเคียงกันเพื่อช่วงชิงและผลิตสร้างความหมายให้กับตัวบทผ่านเทคนิคกลไกต่างๆ เนื่องจากงานเขียนของกฤษณมูรติอยู่ท่ามกลางบรรยากาศสังคมโลกปัจจุบันที่มีทิศทางความคิดหันหน้าสู่ความรู้แบบตะวันออก ผลจากภาคปฏิบัติการของวาทกรรมดังกล่าวจึงมีอิทธิพลทำให้ผู้อ่านตัวบทเข้าใจว่าแนวคิดในงานเขียนของกฤษณมูรติอยู่ในสถานะของความรู้ที่เป็นความจริง

Thesis Title	Knowledge Discourse in Krishnamurti's Works
Author	Mr. Piyanat Prathomwong
Degree	Master of Arts (Philosophy)
Thesis Advisor	Associate Professor Jarunee Wonglakorn

ABSTRACT

The objectives of the thesis are to study Krishnamurti's concept of knowledge and the pursuit of truth and to show that knowledge in Krishnamurti's works is just as discourse through Michel Foucault's view, by considering his writings as a text which reproduced by the process of making identity and meaning to all things, via a set of hidden ideas that influence society ideologically.

The study's result is that Krishnamurti's knowledge can be classified into 2 levels: 1) dogmatic knowledge that derived from teachers, parents, society, religion, science etc., 2) insight knowledge, that is, the truth of being without self and is independent of all kinds of dogmatic belief. Such a truth can be arisen by intuition.

Although Krishnamurti, in his works, argues that one should pursuit of truth is independently from all dogmatic ways, and he believes he himself does, when this study, which surveys his works, by using Michel Foucault's discourse, to see what is hidden behind, it is found that *discursive practices* that gives various of meanings under the discourse of modern science and the discourse extolling the East, also are there. Truly, Krishnamurti's concept of knowledge and the pursuit of truth are not independent from all dogmatic practice. In fact, it was recomposed under the influences of such discourses which clashed and tried to compete each other to give new meanings to the text through different techniques. Since the world in the then-circumstance are looking for Eastern knowledge, therefore he produces his works by using such discourses. Due to the *discursive practice*, the readers may misunderstand that the various concepts in Krishnamurti's works are truth.